

[Ministeren for offentlige arbejder.]

mere end det, man lige kan læse ud af betænkningen, for det kan jo ikke tænkes, at mindretallet alene har tænkt på, at det, det drejer sig om, er at vælte udgifterne fra privatbanerne over på staten. Det må være underforstået, at staten skal beherske al offentlig trafik, så at der bliver mulighed for det offentlige for at samordne de enkelte trafikgrene på en sådan måde, at vi skaffer befolkningen de bedste trafikmuligheder — det gælder både personbefordring og godsbefordring — og til de billigste priser, organiserer trafikken på en sådan måde, at vi får den mindst mulige tomgang. Men jeg tror blot ikke, vi når det helt rigtige resultat ved alene at gennemføre de ændringsforslag, som mindretallet har stillet, da ændringsforslagene jo kun tilsigter, at man skal læsse nogle af de udgifter, som efter min opfattelse bør hvile på privatbanerne, over på staten på det, man kalder § 25, og derigennem lette privatbanerne. Det er muligt, at mindretallet har tænkt, at så slipper vi for den underskudslovgivning, der her er tale om. Det stiller jeg mig meget tvivlende overfor. Jeg tror, at selvom man trækker reguleringstillægget til pensionerne fra, vil der alligevel blive underskud, og jeg skulle kende privatbanerne meget dårligt, om de så ikke omgående stillede krav om at få dette underskud dækket. Jeg skal imidlertid lidt senere komme tilbage til mindretallets ændringsforslag.

Jeg skal bekræfte, at jeg i udvalget har givet tilsagn om, at den nuværende maksimale procentandel i underskuddet, der hidtil har været 50, kan forhøjes. Det er i hvert tilfælde et af de områder, hvor man virkelig kan komme til at yde banerne en virkelig hjælp på de steder, hvor det tiltrænges.

Man har også i udvalget rejst spørgsmålet om, hvilke kommuner der kan tages med ind under underskuddsdekningen; i henhold til loven har enhver kommune, der har interesse i banens drift, pligt til at deltage, altså uanset om den er aktionær, og uanset om den før har deltaget i underskuddets dækning. Spørgsmålet har været, hvem der i virkeligheden skulle afgøre dette, men det står klart for mig, at efter at udvalget har indstillet til ministeren, og ministeren har godkendt udvalgets indstilling, må det være en forpligtelse, disse kommuner har —, det kan der vist næppe være nogen tvivl om.

Jeg skal da gå over til omtalen af mindretallets ændringsforslag. Det er jo klart, at de går ud på dette enkle, at regulerings-

tillægget til pensionisterne skal flyttes. Der står godt nok en bestemmelse om, at det skal være lån. Det ærede medlem hr. Gudiksen var ikke rigtig klar over, hvor man ville hen, men jeg har i hvert fald opdaget, hvor det ærede medlem ville hen med den lille passus, og der kan jo ikke være tvivl om, at de argumenter, jeg førte frem i udvalget overfor de baner, der har haft overskud, har haft en vis indvirkning på det forslag, der her er kommet ud af det (*Jørgen Jørgensen*: Aldeles ikke!). Ja, så siger vi: aldeles ikke. Men jeg kan da regne ud, at med den form, ændringsforslaget har fået, kan man ikke udbetale udbytte på grundlag af, at man har flyttet dette tillæg og dermed gjort banens økonomi bedre.

Jeg har i udvalget gjort opmærksom på, at jeg fandt tidspunktet uheldigt, hvis man en bloc flyttede disse reguleringstillæg og gav alle privatbaner en økonomisk fordel, enten de var ude for økonomiske vanskeligheder eller ikke. Jeg kunne fremføre andre argumenter, som jeg synes vejer omtrent lige så stærkt til, bl. a. dette: vil det være rigtigt, uanset, hvorledes de enkelte kommuners økonomi er, at flytte dette? Ville det ikke til syvende og sidst, når man får gennemtænkt hele dette store problem, som det efterhånden er blevet, være rigtigt, at man, så længe disse privatbaner ledes som privatbaner, enten det nu er kommunerne, der står bagved eller ikke, søgte gennem en fornuftig lovgivning at støtte de kommuner, der kommer ud for de største vanskeligheder og lod støtte være afhængig af, hvor stort underskuddet er, og tillige af de andre faktorer, der spiller ind, f. eks. om man gør noget på stedet for at få en sund drift og en sund økonomi, om man fra ledelsens side har gjort, hvad der er muligt, og om kommunerne vil garantere fremefter. Alle de ting må tages i betragtning ved bedømmelsen. Jeg tror derfor, at den fremgangsmåde, der er anvendt ved denne underskuddsdekning, er den, man når længst med, i hvert fald den, man opnår de største resultater med. Men jeg er, som jeg også har givet udtryk for i udvalget — det fremgår af betænkningen —, selvfølgelig villig til også at prøve at se sagen ud fra mindretallets synspunkt, fordi problemet er ved at tage sådan overhånd, at man må prøve at afveje alle de muligheder, der er for at komme ind til det rigtige. Derfor har jeg givet tilsagn om at ville nedsætte dette udvalg for at få belyst alle de ting i denne forbindelse, som skal belyses, for at man kan få et virkelig sundt resultat.